

புறநானூற்றுப் புதையல் - 8

முல்லையே! ஏன் யூத்தாய்?

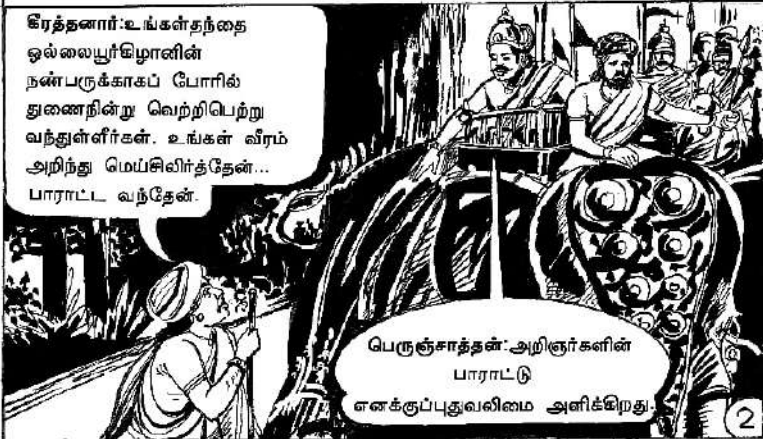
கதை: இ.ஜே.சுந்தர்
ஓவியம்: வேக்சு

போரில் வெற்றி பெற்ற பெருமிதத்துடன் வள்ளல் பெருஞ்சாத்தன் படைகளுடன் தம் ஒல்லையுருக்குத் திரும்பிக் கொண்டிருக்கிறார்.

குடவாயிலிருந்து வரும் புலவர் கீரத்தனார் வழியில் அவரைச் சந்திக்கிறார்.

கீரத்தனார்: உங்கள் தந்தை
ஒல்லையூர் கிழானின்
நன்பருக்காகப் போரில்
துணைநின்று வெற்றிபெற்று
வந்துள்ளீர்கள். உங்கள் வீரம்
அறிந்து மெய்சிவிர்த்தேன்...
பாராட்ட வந்தேன்.

பெருஞ்சாத்தன்: அறிஞர்களின்
பாராட்டு
எனக்குப் புகழ்வலிமை அளிக்கிறது.

கீரத்தனார்: நெஞ்சில் வீரமும்
மனதில் ஈரமும் நிறைந்த
உங்களைப்போன்றோரால்
இம்மன் பெருமையுறுகிறது.

பெருஞ்சாத்தன்: எனக்காக
இத்தனை சிரமம்
மேற்கொண்டு
வந்துள்ளீர்கள்.
நான் உங்களுக்கு ஏதேனும்
வழங்கவேண்டுமே.

3

கீரத்தனார்: எதனையும்
எதிர்ப்போக்கி
நான் வரவில்லை.
உங்களைக்காண்பதே
எனக்குப் பெரும் பரிசு.

பெருஞ்சாத்தன்: இந்த யானையில்
ஏறுங்கள். இது என் எளிய பரிசு.
நீங்கள் சூடவாயில்திரும்பும் வரை
உங்களோடு இவர் துணை வருவார்.

கீரத்தனார்: உங்கள்
யானையையே
வழங்குமளவுக்கு
எனக்கு என்ன தகுதி?

4

பெருஞ்சாத்தன்: என் வேலாயுதத்தைவிட
உங்கள் அறிவாயுதம் வலிமையுடையது.
என் பரிசு திணை அளவு.
உங்கள் தகுதி யானை அளவு.
அடுத்த வாரம் என் ஒல்லையூர்முல்லைத்தோட்ட
மாளிகைக்கு வந்து சில காலம் தங்கி
எனக்கு அறிவு விருந்து வழங்க வேண்டும்.

கிரத்தனார்: உங்கள் அன்பை
மறுப்பேனா?
அவசியம் வருகிறேன்.

மறுவாரம் கிரத்தனார் ஒல்லையூர்
செல்கிறார். ஊரே வழக்கத்திலிருந்து
மாறுபட்டதாக உணர்கிறார்.

வீரன்: நேற்று பெருந்தகை
பெருஞ்சாத்தன்
தொற்றுநோய்க்கு இரையாகி
எங்களை அநாதையாக்கிச்
சென்றுவிட்டாரய்யா!

பெருஞ்சாத்தனின் முல்லைத்தோட்ட மாளிகையை அடைகிறார் புலவர்.

கீரத்தனார்: என்ன கொடுமை இது! ஊரே சோகத்தில் முழுகியுள்ளது. இந்த முல்லைத்தோட்டத்தில் யாருக்காகப் பூக்கள் பூத்துக்குலுங்குகின்றன?

கீரத்தனார்: முல்லையே இரக்கமின்றி நீ எதற்காக இப்படிப் பூத்துத்தொலைகிறாய்?

7

இந்தச்சீற்றத்துடன் அவர் பாடியபாடல்தான் இது:

இளையோர்கூடார்; வளையோர்கொய்யார்;
நல்யாழ்மருப்பின் மெல்ல வாங்கிப்,
பாணன் சூடான்; பாடினி அணியாள்;
ஆன்மை தோன்ற ஆடவர்க் கடந்த
வல்வேற் சாத்தன் மாய்ந்தபின்றை
முல்லையும் பூத்தியோ, ஒல்வையூர்நாட்டே?
(புறம் 242)

(பெருஞ்சாத்தன் வாழ்ந்த ஒல்வையூர் இன்றைய புதுக்கோட்டை அருகே ஒலியமங்கலம் என்றும், புலவர் கீரத்தனாரின் குடவாயில் இன்று திருவாரூர் மாவட்டத்தில் குடவாசல் என்றும் அழைக்கப்படுகின்றன. இரண்டு ஊர்களுக்கும் இடைப்பட்ட தொலைவு 110 கி.மீ.)

8